

Arrest

nr. 79 350 van 17 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 februari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 3 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat hun asielrelaas van louter gemeenrechtelijke, private, en lokale aard is, omdat zij niet aannemelijk maken niet te kunnen beschikken over de bescherming van hun land van herkomst, en omdat uit objectieve informatie blijkt dat Roma in Macedonië geen risico op vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming lopen.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet)

kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal blijkt dat de nationale overheidsinstellingen in Macedonië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekers wijzen erop dat terugkerende Roma nog altijd moeten afrekenen met marginalisering in de maatschappij en discriminatie en voegen een artikel bij over staatslozen in Macedonië en over moeilijkheden die Roma ondervinden bij het zoeken naar werk, geschikt onderwijs, en gezondheidszorg. De door verzoekers bijgebrachte informatie vermag geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststelling gezien ze niet ingaat op de vraag of de Macedonische overheid de hoger beschreven redelijke maatregelen tot bescherming heeft genomen.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar hun verzoekschrift.

In zoverre verzoekers kritiek uitoefenen op de toepassing van artikel 52/2 van de vreemdelingenwet tonen zij niet aan dat deze toepassing impact heeft op de correctheid van de motivering van de bestreden beslissingen. Verzoekers tonen ook niet aan dat desbetreffend een substantiële onregelmatigheid werd begaan.

In zoverre verzoekers kritiek uitoefenen op de procedure voorzien in artikel 39/73 van de vreemdelingenwet tonen zij geen belang aan nu zij werden gehoord met toepassing van artikel 39/73, § 4 van deze wet.

In zoverre verzoekers argumenten aanvoeren in hun vraag tot horen zijn deze onontvankelijk. Daargelaten artikel 39/76, §1 van de vreemdelingenwet, laat artikel 39/73, §4 van voormelde wet immers niet toe nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Bijaldien tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER